

## Arrest

nr. 197 086 van 21 december 2017  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. de VIRON  
Wijnheuvelenstraat 41  
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 augustus 2017 tot intrekking van een visum en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van de staatssecretaris van 9 augustus 2017 houdende de weigering tot binnenkomst met terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 augustus 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest tot schorsing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nummer 190 661 van 14 augustus 2017.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. GAMMAR, die *loco* advocaat I. de VIRON verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekster diende op 5 juli 2017 bij de Belgische diplomatieke post te Yaounde een aanvraag in

tot afgifte van een visum 'type C' omwille van medische redenen in België. Zij gaf aan dat zij gedurende de periode van 12 juli 2017 tot 9 oktober 2017 in de Schengenzone zou blijven.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) gaf op 26 juli 2017 een visum af, geldig van 26 juli 2017 tot 19 september 2017, voor een verblijfsduur van 40 dagen.

1.3. Op 8 augustus 2017 kwam de verzoekster met vlucht SN 372 uit Douala aan op de luchthaven te Zaventem.

1.4. De gemachtigde neemt op 9 augustus 2017 een beslissing houdende de weigering tot binnenkomst met terugdrijving (bijlage 11.) Tevens op 9 augustus 2017 beslist de gemachtigde tot de intrekking van het visum 'type C', dat aan de verzoekster was toegestaan.

Het betreft de thans bestreden beslissingen.

1.5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) heeft in een arrest met nummer 190 661 van 14 augustus 2017, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing bevolen van de beide bestreden beslissingen.

## 2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoekster heeft overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) binnen de voorziene termijn van acht dagen de griffie van de Raad in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

2.2. Waar de verzoekster vraagt om het ingestelde beroep te behandelen in de Franse taal, dient erop te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze wordt geregeld door artikel 39/14 van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

*“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”*

Artikel 39/14 van de vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 107), blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werking het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten, verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. De bestuurshandelingen waarvan de vernietiging gevorderd wordt, zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van talen in bestuurszaken (*Les Nouvelles, v° Droit administratif, tome VI, Brussel, Bruylant, 1975, p. 737, randnrs. 2249-2250*). Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissingen door het bestuur, conform de bepalingen van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, werden genomen in het Nederlands, dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd.

## 3. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen stelt de verweerder het volgende:

*“Verwerende partij heeft de eer op te merken dat verzoekster zonder meer tot het grondgebied werd toegelaten op 16.08.2017 en de bestreden beslissingen werden geannuleerd.*

*Bijgevolg, zijn de bestreden beslissingen niet meer aanwezig in het rechtsverkeer.*

*Verzoekster ontbeert het rechtens vereiste actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing, daar het beroep zonder voorwerp is geworden.”*

Bij de nota met opmerkingen worden twee bijlagen gevoegd. De eerste bijlage betreft een faxbericht van 16 augustus 2017 waarbij de bevoegde gemachtigde van de staatssecretaris meldt dat de verzoekster zonder meer de binnenkomst wordt toegestaan. Hierbij wordt uitdrukkelijk gesteld dat het om een nieuwe beslissing gaat na een gerechtelijke uitspraak, die de beslissing tot terugdrijving en de beslissing tot vasthouding van 9 augustus 2017 vervangt. De tweede bijlage is een e-mailbericht van 16 augustus 2017 uitgaande van de teamchef ‘Directie Controle Binnenland en Grenzen, Dienst Grenscontrole’ van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij wordt gemeld dat de terugdrijving van 20 augustus 2017 wordt geannuleerd en dat aan de verzoekster toegang tot het grondgebied wordt verleend naar aanleiding van *“een beroepsprocedure”*.

Uit de nota met opmerkingen met bijlagen blijkt zodoende dat de bestreden beslissingen werden ingetrokken en dat het beroep derhalve zonder voorwerp is geworden.

Ter terechtzitting worden de partijen hieromtrent bevraagd. De advocaat van de verzoekster bevestigt dat het onderhavige beroep, wegens de intrekking van de bestreden beslissingen, zonder voorwerp is geworden.

De Raad benadrukt dat de intrekking van de bestreden beslissingen tot gevolg heeft dat de thans aangevochten aktes met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnen en dus worden geacht nooit te hebben bestaan. De intrekking van de bestreden beslissingen ontnemt per definitie het voorwerp aan het annulatieberoep. Het beroep tot nietigverklaring is dan ook zonder voorwerp en dient te worden verworpen (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State Afdeling Administratie (2.Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 270).

Het onderhavige beroep is aldus zonder voorwerp en derhalve doelloos geworden.

Het beroep dient derhalve te worden verworpen.

#### 4. Over de kosten

Ter terechtzitting voeren de partijen een betwisting omtrent de kosten van het geding. Het is echter de Raad die hieromtrent oordeelt.

Uit de door de verweerder overgemaakte stukken blijkt dat de bestreden beslissingen werden ingetrokken naar aanleiding van *“een beroepsprocedure”* en na een *“gerechtelijke procedure”*. Aangezien de Raad bij arrest met nummer 190 661 van 14 augustus 2017 bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen heeft bevolen en aangezien uit het rechtsplegingsdossier voor het overige blijkt dat op de datum van de intrekking nog geen beschikking van de Raadkamer was tussengekomen inzake de vasthouding van de verzoekster, dient te worden vastgesteld dat de verweerder tot de intrekking heeft besloten naar aanleiding van het schorsingsarrest van de Raad. Het is dan ook duidelijk dat de door de Raad in zijn arrest met nummer 190 661 vastgestelde onwettigheden de verweerder ertoe hebben bewogen de bestreden beslissingen in te trekken. In voorliggend geval is het dan ook passend om de kosten van het geding ten laste van de verweerder te leggen (cf. RvS 25 november 2014, nr. 229.329).

Waar de advocaat van de verweerder ter terechtzitting stelt dat de vordering werd ingesteld nadat de verzoekster tot het grondgebied werd toegelaten, merkt de Raad op dat uit de door de verweerder bijgebrachte stukken niet blijkt dat de verzoekster ervan in kennis werd gesteld dat de bestreden beslissingen werden ingetrokken. In die omstandigheden kan het de verzoekster niet worden ten kwade geduid om, via een annulatieberoep, na te streven dat de bestreden beslissingen *ab initio* uit het rechtsverkeer zouden worden weggenomen. Het feit dat de verzoekster voorafgaand aan het instellen

van de onderhavige vordering tot het grondgebied werd toegelaten, doet dan ook geen afbreuk aan hetgeen voorafgaat.

De kosten van het geding komen ten laste van de verweerder.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

##### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE